

Z OBSAHU

Marie Štěpánková: 2
Skromnost, pokora,
radost

Josef Otčenášek: 2
„Ať máme v každém
dni kousek lesa!“

Pavel Holeček: 2
Návštěva u pamětníka

Oldřich Axman: 4
Život nabitý
aktivitami

Domov péče o válečné veterány

Karlovarský Domov péče o válečné veterány se nachází v nejmalebnější části Karlových Varů zvané Westend. Vznikl přestavbou lázeňského domu Bílý Kříž, který od svého vzniku v roce 1895 sloužil vojákům. Po rekonstrukci byl otevřen v květnu 2005 a postupně osídlen válečnými veterány, kteří jsou držiteli osvědčení podle Zákona č. 170/2002 Sb. o válečných veteránech a splňují podmínky podle Vyhlášky MO č. 191/2005 Sb. o zdravotním postižení vylučujícím přijetí do domova péče o válečné veterány.

Bílý Kříž je svou polohou ideálně umístěn jako výchozí bod pro procházky v nedalekém parku s rybníčkem Malé Versailles nebo v lesoparku, který lemují celé lázeňské město, a zároveň pro procházky

do lázeňského centra přes Zámecký vrch nebo Sadovou ulici.

Kapacita domova je 28 lůžek v 16 jednolůžkových bytech a v 6 dvoulůžkových bytech. Vše v domově je přizpůsobeno potřebám klientů-seniorů. Plně vybavený byt pro dvě osoby je určený pro manželský pár. Jednolůžkové byty pro jednotlivce jsou vždy v buňce dva se společným sociálním zařízením.

Základní úklid a výměnu prádla zajišťuje pokojská. O zdravotní péči se střídavě starají dvě zdravotní sestry denně od 7 do 19 hodin. Praktický lékař dochází jednou za týden. Dále zde působí sociální pracovníce. Každý z klientů má svůj klíč a je pánem svého času v tomto domáckém prostředí. Strava se podává v prostorné jídelně s obsluhou třikrát denně. Snídaně je jednotná, obědy a večere si klienti vybírají vždy ze dvou variant.

Vážení váleční veteráni, využijte tuto možnost nadstandardního bydlení s veškerým zajištěním. Pro vaše snazší rozhodování přijměte naše pozvání k nezávazné návštěvě a osobní prohlídce našeho objektu. Seznámíme vás nejen s prostory, ale i s možnostmi a službami. Nabízíme vám aktivní a důstojný život v pěkném prostředí.

Antonín Garaj, vedoucí DPVV Karlovy Vary

antonin.garaj@vlrz.cz

Foto: Viktor Šinkovec

Marie Štěpánková: Skromnost, pokora, radost

V době, kdy koncem léta ještě neplatila přísná karanténní opatření, se na radnici v Kuřimi odehrál milý akt oslavy životního jubilea válečné veteránky **Marie Štěpánkové**. K 95. narozeninám jí přišli vzdát hold její blízcí a další gratulanti.

Starosta města Kuřim **Drago Sukalovský** zdůraznil, že salonek Viva poprvé přivítal válečnou veteránku, která navíc bydlí v penzionu města. Válečný veterán kpt. **Radim Zákoutský** za Krajské vojenské velitelství předal oslavenkyni Pamětní list. Medaili RF za její podíl na osvobození naší vlasti jí předal terénní pracovník, který ji navštěvuje již deset let **Jan Kux**, který v krátkosti přiblížil její válečnou odyseu. Přestože

oslavenkyně zůstává stále velmi skromná, zanechaly tyto chvíle ve všech zúčastněných dojem setkání s neobyčejným a vzácným člověkem.

Text: **Jan Kux**

Foto: **Kryštof Kux**

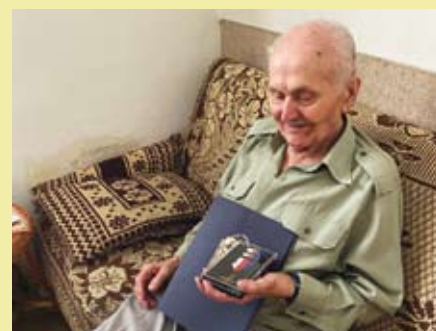
Josef Otčenášek: „Ať máme v každém dni kousek lesa!“

Tento rok je opravdu ve všech parametrech zvláštní. Ve druhé půlce léta se mi konečně podařilo navštívit **Josefa Otčenáška**, kterému udělila ČsOL pamětní medaili. Zhoršující se situace s nákazou nás donutila předat ocenění přímo v bytě pana Otčenáška v Brně Líšni. I přesto měl velkou radost.

Jako mladý lesník v Náměšti na Hané se Josef Otčenášek za války zapojil do činnosti odbojové skupiny Obrana národa. Na Náměštsku pomáhal přežít zajatým

rudoarmějcům. Obstarával léky a jídlo, později se mu podařilo vysvobodit ze zajetí důstojníka Vorošilova, kterého ukrýval nejprve doma a poté v lese. Prošel si i výslechem na gestapu.

Když se ve svých 95 letech ohlíží zpátky, je rád, že byl jeho život takový, jaký byl. Rád se vrací ve vzpomínkách k vůni jehličí, ke stopám zvěře, ke svítání v korunách letitých smrků a dubů i k loveckému halali. A je velice rád, že ho stále ještě navštěvují ti, které

lásce a porozumění lesu a životu učil. Rozloučili jsme se s přáním, aby nás „doba covidová“ nezahnila do defenzivy a abychom v každém dni měli „kousek lesa“.

Text a foto: **Dana Axmanová Vrtišková**

Pavel Holeček: Návštěva u pamětníka

Druhoválečný veterán **Pavel Holeček** nás přivítal domku na Dobré Vodě u Českých Budějovic. K pětadevadesá-

tinám mu přišli popřát ředitel Krajského vojenského velitelství České Budějovice plk. **Alois Urban**, předseda ČsOL

jednoty České Budějovice **Milan Čajdík** a terénní pracovník **Bohumír Tomášek**. V družném hovoru a při dobré ledové kávě, kterou vařil oslavenec, jsme strávili příjemné chvíle v dnešním uspěchaném světě. JUDr. Pavel Holeček se v roce 1942 v Praze připojil ve svých sedmácti letech k odbojové skupině Zbojník. Během Pražského povstání se účastnil stavění barikád. Po osvobození dokončil gymnázium a absolvo-

val právnickou fakultu. Pracoval v Ústavu pro zdravotnickou dokumentaci. Do důchodu odešel v roce 1990. Poté se věnoval vydání knihy *Návrat* – kus legionářské epopeje, kterou napsal jeho otec Jeronym Holeček. Za účast v odboji získal pamětník řadu medailí a ocenění. Přejeme: „Hodně zdraví do dalších let!“

Text:

Bohumír Tomášek
(red. krác.)

Foto: **Marie Holečková**

Běh pro Paměť národa

Zhoršující se pandemická situace má tendence nás držet za okny domovů. Přesto ale jsme schopni nejen organizovat, ale také se zúčastňovat akcí, které

nás vedou k poznání, že to, co prožíváme my s pandemií, opravdu není to nejhorší.

Takový byl i letošní pátý ročník Běhu pro Paměť národa. Původně jsme plánovali, že se zúčastníme společně s veterány novodobých misí. Protože se situace s pandemií zhoršila, rozhodli jsme se pro individuální běh (chůzi) v místě bydliště.

Na trasu jsme vyrazili 18. září. Zvolili jsme okruh kolem Ivančic o délce 15 km a stoupání 372 m. Celou cestu jsme na batozích měli startovní čísla se jmény válečných veteránů. Já bě-

žela s fotografií a jmény manželů **Jaroslava a Elisabeth Hofrichterových** a můj manžel s fotografií ivančického rodáka, navigátora 311. perutě RAF **Miroslava Muchy**.

Občas nás někdo zastavil, tak jsme pohovořili o smyslu této akce, osudech a odvaze západních letců a jejich rodinných příslušníků i o Projektu péče o válečné veterány ČsOL. Přejeme všem odvahu v překonávání překážek a protivenství, hodně zdraví a optimismu.

Terénní pracovníci ČsOL
Dana a Oldřich Axmanovi

Jaroslav Hofrichter (1920–2016) sloužil za války u 311. perutě RAF jako střelec a palubní inženýr. Po válce nastoupil k dopravnímu letectvu. V březnu 1949 byl zatčen, poté zproštěn obvinění, ale vyhozen z armády. Pracoval jako technik v pražské Tesle. Byl nositelem tří válečných křížů, medaile Za chrabrost a dalších vyznamenání.

Miroslav Mucha (1920–1942) jako letec-navigátor v čs. operační letce ve Velké Británii zvládl na sklonku léta 1942 několik letů. Při cvičném nočním letu v říjnu 1942 havaroval jeho Wellington u obce Scropton. Všech šest mužů osádky včetně Miroslava Muchy zahynulo. Jsou pohřbeni na hřbitově v Scroptonu.

Novodobí veteráni přestihli pásku Legiovlaku ve Slaném

Při stříhání pásky Legiovlaku na slánském nádraží: zleva novodobí veteráni **Lubomír Šmehlík** a **Ivo Bedrna**, dále **Vojtěch Munzar**, **Eva Armeanová** a **Martin Hrabánek**

V úterý 15. září se na slánském nádraží uskutečnilo slavnostní otevření Legiovlaku. Pásku přestřihli novodobí veteráni **Ivo Bedrna** a **Lubomír Šmehlík**, poslanec Parlamentu ČR **Vojtěch Munzar** a slánský starosta **Martin Hrabánek**. Hosty uctila rychtářka **Zdeňka Srbová** podáním chleba se solí. Tento starodávný zvyk nám připomněl dobové dokumenty, kde v krojích takto vítali našeho prvního prezidenta T. G. Masaryka.

Předsedkyně ČsOL Kladno **Eva Armeanová** se zmínila o prvním předsedovi obnovené ČsOL Kladno,

plk. v. v. **Josefu Petiškovi**, který pracoval a žil ve Slaném, a dalších slánských válečných veteránech např. o **Marinu Cavicchiolim**. Vzpomněla i **Matyldu Klapalovou**, která se zúčastňovala akcí ještě v 95 letech, **Vladimíra Rogla** redaktora Slánských listů a syna ruského legionáře **Jaroslava Rogla**. Také legionáři za Slaného a okolí se zasloužili o vznik republiky. Jména některých z nich připomíná slánský legionářský hřbitov.

Poslanec **Vojtěch Munzar**, uvedl, že on se ve škole o legionářích neučil, ani nyní se toho moc školáci z učebnic nedozvědí, proto je dobře, že tento projekt vznikl. Prohlídka Legiovlaku přinese mnohem více informací než text v učebnicích. Starosta **Martin Hrabánek** ocenil zastavení Legiovlaku ve Slaném a poděkoval ČsOL. Vyslovil přání, aby si vlak mohlo prohlédnout co nejvíce žáků a studentů.

Legiovlak vyjel na trať poprvé v roce 2015 a od té doby zastavil na 168 místech naší vlasti. V dubnu 2016 byl v Kladně a v říjnu 2018 na stochovském nádraží. Celkem si ho již prohlédlo na 740 000 návštěvníků.

Text: **Eva Armeanová**
(red. krác.)

Foto: **Stanislav Pítr**

GRATULUJEME NAŠIM JUBILANTŮM

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám v září 2020:

90 let

Irena Hrbáčková
Miloslav Zentrich
Josef Šíma

95 let

Jaroslav Ludvík
Marie Štěpánková
Naděžda Brůhová

Václav Kuchynka
Jan Svítek

Zvláštní blahopřání – 100 let

Božena Kopcová

Blahopřejeme ke kulatým narozeninám v říjnu 2020:

80 let

Karel Kluz

90 let

Ivan Sova
Marie Henzlová

95 let

Radomír Vlk

Zvláštní blahopřání – 100 let

Jaroslav Pros

Oldřich Axman: Život nabitý aktivitami

Veterán novodobých misí pplk. v. v., Ing. **Oldřich Axman** žije stále velmi aktivním životem. Přiznává však, že psát o vlastním manželovi a současně kolegovi a nadřízeném

Oldřich Axman (vlevo) na misi v Litvě

v projektu Péče o válečné veterány je oříšek. Známe se deset let, manželé jsme dva roky.

Má za sebou bohatou vojenskou kariéru. Jeho rodiče nechtěli ani slyšet, že bude vojákem z povolání, ale prosadil si svou. Vystudoval civilní a poté vojenskou techniku a sám se naučil dva světové jazyky. V letech 1983 až 1999 pracoval ve vojenských diplomatických službách na našich ambasádách v Římě, Etiopii, Litvě a Lotyšsku.

Asi nejdramatičtější období jeho profesní kariéry bylo mezi lety 1992–1993, kdy byl vyslán na mírovou misi UNPROFOR do bývalé Jugoslávie. V lednu 1993 byl členem operační skupiny v Knínu, která řídila operaci na záchranu obklíčených francouzských vojáků na základně Karin, kteří se ocitli pod minometnou palbou. Od květnu 1993 pracoval na velitelství UNPROFOR v Záhřebu jako náčelník styčných důstojníků

ve službě pro celou oblast Chorvatska.

Od roku 2009 je terénním pracovníkem Projektu péče o válečné veterány, nejprve v Praze, od roku 2016 je krajským koordinátorem v Jihomoravském kraji. Za své široké aktivity obdržel nejenom pamětní medaili ČsOL, ale i další ocenění jiných spolků a samosprávných orgánů.

A náš společný život? Je nabitý aktivitami od jara do zimy. A to nejen pracov-

ními. Nejméně třikrát do roka vyrážíme s přáteli na pěší putování po českých horách. Nyní v době covidové občas zaskočíme za rodiče dětí v okolí v plnění výukových programů. A pochopitelně jsme oba moravští patrioti. Olin je nekompromisní fanda Komety a Zbrojovky a já moravských vín.

Text: **Dana Axmanová Vrtišková**
Foto: **Archiv Oldřicha Axmana**

Válečný veterán, dvouměsíčník, Praha. Č. 5/2020, uzávěrka 30. září 2020. Reg. č.: MK ČR E 23134.

Vydává **Československá obec legionářská, z. s.**, Sokolská 33, 120 00 PRAHA 2

Vedoucí projektu PoVV: Ing. Viktor Šinkovec

Vedoucí redaktorka: Mgr. Taťána Králová, tanykral@seznam.cz

